

Приїхали запорожці,
Короля вітають,
Король просить їх сідати,
Козаки сідають.

Сидять собі. В них жупани
Все кармазинові,
І самі такі хоробрі,
Вуса прездорові.

Задивились на ті вуса
Ляхи-мосціпани.
«Що б їм, — кажуть, — дати їсти?
Даймо їм сметани!»

Поставили їм сметани,
Їсти припрошають,
Але наші запорожці
Разом відмовляють:

«Славная у вас сметана...
Тільки вибачайте,
А перше нам, запорожцям,
Щільник меду дайте!»

Дали їм меду запорожцям...
Вони як поїли,
Так ті вуса прездорові
Вгору їм закрутили.

Тоді їм кажуть королеві:
«А що, ясний пане!»

Нехай тепер запорожцям
Подають сметани!»